

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Sanguis Christi optimum antidotum contra desperationem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

lignum lapsus esset, lauabatur. De hac re consultus Fulbertus Episcopus Carnotensis, *per lapidem*, inquit, *impij*, *per carnem fornicarij significantur*; *per lignum mediij*, qui *neq; molles, ut caro, neq; ut lapis duri*. Addit *impios, & fornicarios indelebili nota, in sanguine suo, morituros*; *medios, per mortis angustiam, saluandos*. Verè lapides sunt homines impij & indurato corde; apud quos *sanguis sanguinem tetigit*, qui peccatum peccato addiderunt; postquam enim toti sunt scelere, velut impuro cruore, inquinati, addunt alium sanguinem, qui priorem deleri non sinit, desperationem. Quod etiam carni deditis accidit; qui adedò plerumque molles sunt, ut existiment, se voluptates corporis non posse abdicare, atque idcirco, *in sanguine suo moriantur*. Impij illi adamante sunt duriores: adamas hirci sanguine dicitur liquefcere; illi autem neque Christi quidem sanguine molliuntur. Homines autem carnales Adonidis sanguinem sanguini Christi anteponunt. Hinc ineluibili desperationis nota maculantur; quæ est totius malitiæ complementum. Nam ut D. Chrystostomus ait, *Peccantes non dolere magis Deum exacerbat, quam peccare. Hominem quidem exacerbans, & amicos, & vicinos rogas: & siue semel, siue amplius te repulerit, iratus non recedis, sed auges supplicationem; Deo vero tuo exacerbato, osciis, & recedis, & delicijs vacas: quomodo non ex hoc ipso magis irritabis eum? Quapropter dignus es terram subire, nec hunc solem intueri, neq; penitus spirare; quòd tam facilem habens Dominum, & eum exasperas, & exasperans penitentiam non agis.*

Quid ergo tanta Dei facilitas? quid patientia? quid clementia exigit? ut ne impij quidem & toti carnei desperent. Ad hoc homo factus est, ad hoc sanguinem fudit, ut impijs iratum iudicem placeret, ut hominem animale spiritualem faceret: ut nemo quantumvis flagitiosus, damnaretur. Qui igitur desperant, desperant tantum quia volunt, non quia debent. Immo non potest desperare, quisquis vult misericordias Domini ante oculos ponere, atque id expendere, quòd peccatoribus grauissimis tam benignus pater exhibuit. Si enim eos ex cœno extraxit, qui toti in eo erant sepulti; an non poterunt extrahi, qui pedibus duntaxat luto immerguntur? In altera vita iustitiam suam magis, in hac magis misericordiam suam vult ostendere: quam ut maximè manifestet, manifestat erga maximos peccatores. Pertinacissima sunt

Olex. 4. 2.

S. Chrystost.
hom. 46. ad
populum.

V.

sunt quædam scelera, fateor; sed longè potentius est antidotum sanguis Christi ad sanguinem peccati abluendum. Quid sanguis Christi non posset, si sanguis martyrum tam efficax est, à Christi sanguine vim trahens? Nam vel istum legimus, duros tales saxeosque emolliisse, atque molles solidasse in virtutem; vt, infinita Numinis bonitate cognita, omnem mollitiem voluptatè que improbam, in fortitudinem patientiàmque commutarent, martyrum Deum, vsq; ad tormenta exquisitissima ac mortem, amantium, exemplo.

VI.
Surius ex
Metaphra-
ste 5. Iunij.

Aglais Romana, mulier claritate natalium, formæ elegantia, fortunæ benevolentia, copiâ diuitiarum insignis; ex genere nimirum patricio, & eorum, qui proconsularem honorem erant consecuti; eam à prima ætate vultus gratiam acceperat. quæ infidias facere & pati posset. Ac ne malorum vel irritamenta, vel fomenta deessent, tantæ suppetebant opes, vt ad omnem luxum sufficerent. Accedebat, super omnia, periculosissimum iuuentuti venenum, libera viuendi potestas. Absque parentum oculis, absque mariti custodiâ degebat. Vno verbo, sine vlllo metu, domina erat; & quidquid libebat, faciebat; ipsa domi pariter & pater & mater familias. Rarò fortuna, quos nimis amat, seriò amat: nam fauor illius, hamus est vitiorum. Cæpit itaque Aglais pecuniâ vti ad voluptatem; cui cum cupediæ non satis facerent, etiam illecebræ turpes quærebantur. Quid expectatis? in tali domo non habitant simul honestas & potestas. Quid autem non faceret pre-mortui pudoris muliercula? quid non efficeret excetra, quæ delinimentis permulcebat omnes? præcipuè eos, quibus poterat imperare: inter quos illa nec coniux, nec vidua, nec virgo fuit.

VII.

Dipsas serpens est, ad inferendam perniciem summè velox: nam quos momordit, siti inardescunt adeò vehementer, vt paulo post moriantur. Talis erat serpens Aglais, immo longè perniciosior; neque enim illi morfu opus erat, sed ex oculis incendia iaculabatur, &, tanquam Medusa, aspiciendo necabat. Habuit hæc, in familia sua, aliquem bonorum suorum procuratorem Bonifacium nomine, qui ingenij solertiam, insigni in eam fidelitate ac benevolentia, reddiderat amabiliorem. Inuictus in eo animus, à solo amore & vino vincebatur: cui & forma promotionem dedit, vt ambiretur, & vinum stimulos, ne frustra ambiretur. Siquidem, vbi ebrietas, ibi rarò diu venustas & castitas sociantur. Accedebat,